

קוֹנְטָרַס

אֵיךְ לְהַצְלִיחַ

יְגַלֶּה עֲצוֹת נֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּים. וְלִהְיוֹת
הַמְאֻשֵּׁר בְּיוֹתֵר בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלֹא יִחְסַר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, וְיִהְיֶה
עֹשֵׂיר גָּדוֹל.

*

בְּנוֵי וּמְיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹרֵחַ הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בּוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַקְּדוֹשׁ, אֹרֵחַ נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיה
רַבֵּי נִתָּן מְבַרְסֵלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ,

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאמְרֵי חֻכְמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ.

*

הוּבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְרֵסֵלָב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

הכתבת להשיג את הספר הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים

* * *

בארץ ישראל

יבנאל

עיר ברסלב

גליל

* * *

בארצות הברית

מתיבתא היכל הקדש – חסידי ברסלב

.42nd st 1129

Brooklyn N.Y. 11219

* * *

מוסדות "היכל הקדש" חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל

שע"י עממת "ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל"

בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א – הצדיק מיבנאל

רח' רבי נחמן מברסלב 1, ת.ד. 421 יבנאל, 15225

טלפון רב קוי: 04-6708356 – פקס: 04-6708359

E-Mail: info@breslevcity.co.il

Web site: www.breslevcity.co.il

breslevcity.co.il
הר | שדה | בית

קוֹנְטְרָם

אֵיךְ לְהִצְלִיחַ

.א.

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ וְלִהְיוֹת הַמְצַלַּח בְּיוֹתֵר, תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אַפְגָּיִם שְׂבַעוּלָם לִהְיוֹת תָּמִיד רַק בְּשִׂמְחָה, וְאַפְלוּ שְׂיָבוֹא לָךְ דָּבָר זֶה מְאֹד קָשָׁה, כִּי מֵרַב הַמְרִירוֹת וְהַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְעִגְמַת הַנֶּפֶשׁ שְׂעוּבָרִים עָלֶיךָ, וּבַפְּרָטִיּוֹת שְׂנֹסֶת־בִּבְכָת בְּחֻבּוֹת, וְאַתָּה חַיֵּב הַרְבֵּה חֻבּוֹת, וְאִין לָךְ מֵהֵיכָן לְשֵׁלֵם אוֹתָם, לְכֵן עוֹבְרִים עָלֶיךָ צָרוֹת וּמְכַאֲבִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה קָשָׁה וְכָבֵד לָךְ לִהְיוֹת שְׂמֵחַ, עִם כָּל זֹאת כְּשִׂתְגַבֵּר בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, לִהְיוֹת תָּמִיד אַךְ וְרַק בְּשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ לְצֹאת מֵהַפֶּחַ הַיָּקוּשׁ שְׂנֹלְכַדָּת בּוֹ, וּמִכָּל מִינֵי מְרִירוֹת שְׂנֹכְנִסֶת בָּהֶם, כִּי הַשְׂמֵחָה שְׂאַדָּם שְׂמֵחַ

מרחבת לו את דעתו, וכשמרחבת לו דעתו, אזי יכול לשית עצות לנפשו, כי העצבות והמרירות והדכאון מבלבלים את דעת ומח האדם, עד שאינו יכול לחשב ישר, ומכל שכן שאין לו שום עצה איך לצאת מכל הצרות והסבוכים שנכנס ונסתבך בהם, אבל על-ידי מדת השמחה, שעושה כל מיני פעלות שבעולם להיות אף ורק בשמחה, ושומע כלי זמר, ורוקד וצוהל ועושה כל מיני פעלות בעולם לשמח את עצמו ולהעשות שמח, אף שעדין אינו שמח באמת, על-ידי-זה יזכה באמת להגיע אל שלמות השמחה, והשמחה היא כלי להצלחה; לכן אם אתה רוצה להצליח, אהובי, בני, בין בגשמי ובין ברוחני, ראה להיות רק בשמחה, והגוי מקבל את כל אדם בשמחה ובסבר פנים יפות, ואל תדחק את השמחה לשעה הבאה, ומכל שכן ליום המחרת, כי איך יודע למי שיכת השעה הבאה, ומכל שכן יום המחרת, ולכן עשה זאת, אפוא, בני, ותתחיל מרגע זה להיות שש ושמח, ותמסר את נפשך להגיע אל מדת השמחה, ואז תהיה איש מצלח בכל מעשיך.

ב.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה להצליח בחייהך, ראה להכניס את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע ותאמין אשר הוא יתברך מחיה וממהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, פי הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה נוראה ונפלאה מאד, ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלא נימא (יומא לת.), ועל-כן מה יעשה לך אדם. וזוהי הדרך הישרה שיבור לו האדם, שיחזיק באמונה יתרה (תמיד כח.), פי על-ידי שהאדם מכניס בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד אשר הוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, על-ידי-זה נשפע עליו שפע גדול בין בגשמיות ובין ברוחניות, ואינו מתפחד משום בריה, ונעשה מצלח, פי כל מי שהוא נאמן, הקדוש-ברוך-הוא מביא ברכות על ידו (שמות רבה נא), פי "איש אמונות רב ברכות" (משלי כח, כ), וכל מה שמכניס את עצמו יותר באמונה, מתחזק לבבו בבטחון חזק לבטח רק בו יתברך, ואינו מתפעל משום בן אדם, אפלו אם יש לו מתחרים, ומשתדלים

להזיקו בפרנסתו ולהפסידו כספים, אם מחזיק את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, לא יוכל לו שום אדם, ויהיה הכי מצלח בחיים; ועל-פן זכר זאת, אהובי, בני, אם אתה רוצה להצליח בחייהך, ראה להיות חזק באמונה בו יתברך, והאמונה הקדושה תשמר אותך מכל מיני כשלונות ומכל מיני שונאים ומתחרים, כי האמונה הקדושה היא כמו חומה בצורה שמסבכת את האדם ומכנסת אותו בצלה, צל דמהימנותא, צל האמונה הקדושה, ועל-ידי-זה נצל מכל מיני מרעין בישין ומכל מיני כשופים ועין הרע ושדים ורוחין; פי בזה שאדם מכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה נתכסה בצל הקדוש-ברוך-הוא, וכשמתכסה ומתעטר בצל הקדוש-ברוך-הוא, אזי לא יוכל לו שום דבר, ורק יצליח תמיד, ויעלה מעלה מעלה, פי עקר הצלחת האדם תלוי רק במדת האמונה הקדושה, כפי שאוחז במדה היקרה הזו של אמונה, כמו-כן הוא מצליח בכל עסקיו, כי האמונה היא פת המושך למשך לעצמו הצלחה בכל עניניו.

ג.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה להצליח בחייהך, תרגיל את עצמך לדבר אליו: תברך, ולספר לפניו: תברך כל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, כי התפלה היא השער והפתח להכנס אליו: תברך, ותרגיל את עצמך לילך למקום מיחד שאין שם בני-אדם, ותתחיל לדבר עמו: תברך בלשון שאתה רגיל בה בתמימות ובפשטות גמורה, ואף שבהתחלה ידמה לך כאלו אין מי ששומע אותך, וכאלו כל דבוריך הולכים לריק, ואף אחד אינו נוטה אזן קשבת אליך, וכאלו לקיר הנך מדבר, חס ושלום, תדע שכל אלו המחשבות הן רק מחמת חטאך המרבים המסתירים בינך לבינו: תברך, כי באמת אין שום מציאות בלעדיו: תברך כָּלֵל, והוא: תברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו: תברך, ועל-כן אם אתה רוצה להצליח בחייהך, עשה זאת אפוא, בני, ותברח לך למקום פנוי שאין שם בני-אדם, ותפרש שיתחך אליו: תברך בלשון שאתה רגיל בה, כי בכל לשון ולשון שאדם מתפלל אליו: תברך, הקדוש-ברוך-הוא שומע ועונה אותו, כמו שאמרו חכמינו

הקדושים (ילקוט ואתחנן, רמז תתיג): "בכל קראינו אליו" — בכל לשון שישראל קוראים להקדוש-ברוך-הוא — עונה אותם; ורק זה עקר כלי זינם של עם ישראל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש שוחר טוב, תהלים קמח): "רוממות אל בגרונם וחרב פפיות בידם" — פיהם של ישראל חרבים; ואמרו (שם כב): מה תולעת זו אינה מכה את הארזים אלא בפיה, כך ישראל אין להם אלא פיהם ותפלתם; כי בזה שבר ישראל מרגיל את עצמו לדבר אליו יתברך, ומפרש את כל שיחתו לפני הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה אפלו שיהיה מסבך עם כל מיני צרות ויסורים, עם כל מיני חובות וסבוכים, על-ידי תפלה הוא יכול לצאת מזה, על-כן אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישראל: הוו זהירין בתפלה, שאין מדה אחרת יפה הימנה, והיא גדולה מכל הקרבנות, ואפלו אין אדם פדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו, כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים, אני עושה חסד עמו (מדרש תנחומא, פרשת וירא); ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, לצית אותי בדבר זה, להיות חזק ואמיץ ללכת במקום פנוי שאין שם בני-אדם, ותבקש רחמים ותחנונים ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליך, ותרבה בדבורים אליו

יתברך, כי הוא יתברך חפץ חסד, ומבקש שיתפללו
 לפניו, וכל המאריך בתפלתו אין תפלתו חוזרת ריקם
 (ברכות לב:); ועל-ידי שתהיה חזק ואמיץ בתפלה,
 יפתחו לך שערי ההצלחה, ותהיה מצלח בכל מעשה
 ידך, ובלבד, אהובי, בני היקר, שלבל תיאש עצמך
 בשום פנים ואפן, אף שאתה רואה שהנה מרבה
 בתפלה ובקשה, ועדין הישועה רחוקה ממך מאד, עם
 כל זאת אל תתיאש כלל, רק תמשיך לדבר אליו
 יתברך, ותספר לפניו יתברך את כל מה שמעיק לך,
 ותבקש רחמים ותחנונים, ותהיה עקשן בדבר זה מאד
 מאד, כי רק זה הוא פתח ההצלחה, ואם היו בני-אדם
 יודעים מעלת התפלה וההתבודדות שמרבים להתפלל
 ולבקש רחמים על עצמם, ואיך שזה נשמע ונתקבל
 בשמים, ושום דבור אינו הולך לבטלה, היו חזקים
 בזה מאד מאד, כי אין לעם ישראל רק את
 הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, ואי אפשר להגיע אליו
 יתברך רק על-ידי תפלה, כי התפלה היא השער אשר
 דרך שם נכנסים ובאים לפניו; אשרי מי שזוכה לעסק

בתפלה ובקשה, ומרבה ברחמים ובתחנונים, שְׂאֵז
בנדאי יהיה נעשה כלי להצלחה.

ד.

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה
להצליח בחייהך, ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה,
כי אין טוב מתורה, והקדוש-ברוך-הוא ברא את היצור
הרע להסית ולהדיח את האדם ממנו יתברך, אבל ברא
גם תורה תבלין כנגדה (קדושין ל:), ועל-כן בשעה
שיצרך מתגבר עליך, ורוצה לעקר אותך מחי החיים
בו יתברך, ראה לברח אל התורה, כי התורה מצלת
את האדם מכל מיני צרות ויסורים ומכל מיני מרידות
ומכל מיני כשלונות בחיים, כי כשאדם רץ ובורח אל
התורה, על-ידי-זה התורה שומרת אותו מכל רע, ולא
עוד אלא שהקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר עליו,
כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבא, פקד ד'): כל תלמיד
חכם שעוסק בתורה בכל יום תמיד בשביל להרבות
כבוד שמים, אינו צריך לא חרב ולא חנית, אלא
הקדוש-ברוך-הוא משמרו בעצמו, ועל-כן בשעה
שאתה רואה שאתה מסבב בצרות וביסורים
ובכשלונות בחייהך, רוצ ובא לתוך תדרי התורה

הקדושה, והתורה תמשיך עליך עשירות נפלאה, פי כל מי שלומד תורה, נמשכת עליו עשירות, והקדוש-ברוך הוא מגן עליו ומכסה אותו; ולכן הרגל את עצמך, אהובי, בני היקר, ללמד תורה בכל יום, ואף שאתה מרגיש שאתה הכי גרוע בעולם, ואתה מלא חטאים ועוונות, אף-על-פי-כן אל תסתכל על זה כלל, אלא זכר מאמרם ז"ל (ירושלמי, ראש השנה, פרק ד', הלכה ח'), ביון שקבלתם עליכם על תורה, מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם; פי בזה שאדם לומד את התורה הקדושה, הקדוש-ברוך הוא מכפר לו על כל עוונותיו; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, להרגיל את עצמך ללמד בכל יום מקרא, ותתחיל מהתחלה, ותסיים את כל התנ"ך פעמים אין מספר, וכן תתחיל ללמד הרבה משניות פרק אחר פרק, וכן תעשה לעצמך שעור כסדרן בש"ס ובארבעה חלקי שלחן ערוך ובמדרשים ובזהר ובתקונים, ותלמד בכל יום ניום דף אחר דף, פרק אחר פרק, ואל תסתכל אחרנית כלל, אלא תתקדם, ודיקא על-ידי-זה תמשיך עליך הצלחה רבה בחייה, העקר אל תסתכל לאחוריה כלל, וכן אל תסתכל לפניה כמה יש עוד ללמד שאזי תתיאש, אלא בכל יום יום תלמד מעט, ועל-ידי-זה

תגיע אל מקומך, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ניקרא רבה יט, ב): מי שטפש אומר: מי יכול ללמד את התורה, מי שפקח אומר: הריני שונה שתי הלכות היום, שתי הלכות למחר, עד שאני שונה את כל התורה כלה. טפש אומר: מה אני מועיל ללמד תורה ומשפחה, פקח אומר: והלא שכר יגיעה הקדוש-ברוך-הוא נותן, ועל-פן מה לי להפסיד; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לבל תהיה בטלן, אלא אם אתה רוצה להצליח בחייה, רוצ לומר חדרי התורה הקדושה, ותלמד כסדרן במקרא, במשנה, במדרש, בהלכות ובאגדות, בכרייתות ותוספתות, ואפלו שאתה שוכח, אל תסתכל על זה כלל, אלא בכל יום יום תקבל על עצמך מחדש על תורה, וזה יביא לך הצלחה בכל ענייך. וחכמינו הקדושים אמרו (קהלת רבה א, לד): זה שפוטה של תורה, שאדם לומד תורה ושוכחה, ולטובתו של האדם לומד תורה ושוכח, שאלו היה אדם לומד תורה ולא שוכחה, היה מתעסק בתורה שנים שלש שנים, וחוזר ומתעסק במלאכתו, ולא היה משגיח בה לעולם, אלא מתוך שאדם לומד תורה ושוכחה, אינו מזיז ואינו מזיע את עצמו מדברי תורה; ועל-פן ראה, אהובי, בני היקר, לא להיות

בטלן, אלא התמד וגרס בכל יום בתורה הקדושה, ועל-ידי-זה תזכה בחיים חיותך לסיים כמה וכמה פעמים את כל התורה כלה, אשר אין למעלה מזה, והתורה היא חיו של האדם, ואמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה ו, יג): הואיל וימיו של אדם כצל פורח, מה הנאה יש לו בחיים? אלא יתעסק בדברי תורה שכלה חיים, ועל-ידי-זה תמשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך; אשרי מי שאינו בטלן, ומדבק את עצמו בתורה הקדושה, שאז לא רק שיזכה לשפע גשמי אשר בא בזכות למוד התורה, אלא גם לשפע רוחני, שתאיר עליו רוח-הקדש, כמאמרם ו"ל (תנא דבי אליהו זוטא, פרק א'): כיון שקרא אדם תורה, נביאים וכתובים, ושנה מדרש, הלכות ואגדות, ושנה הגמרא ושנה הפלפול לשמה, מיד רוח-הקדש שורה עליו; ועל-פני אהובי, בני הניקר, אם אתה רוצה להצליח בחייהך, תתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואז טוב לך בזה ובבא כל הימים.

ה.

אהובי, בני היקר! ראה לדבק את עצמך בו
 יתברך תמיד, ותמיד תדביק את עצמך במחשבה זו,
 אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ותמיד תחפש ותבקש
 אחריו יתברך, כי בו ברגע שאדם זוכה להיות דבוק
 בחי החיים בו יתברך, על-ידי-זה נשפע עליו שפע
 גדול. ועקר הדבקות זוכים בשבת, שאז מתגלה לאדם
 אורו יתברך, ועל-פני ראה לשמר שבת-קדש פהלכתה,
 ותמסר נפשו בעבור שמירת שבת, ועל-ידי-זה תתברך
 בכל מיני ברכות, ותזכה לעשירות גדולה, כמו שאמרו
 חכמינו הקדושים (ירושלמי, ברכות, פרק ב', הלכה ח'):
 "ברכת ה' היא תעשיר" (משלי י, כב) — זו ברכת
 שבת, כשאדם מברך את השבת ומכבדה ומעננה, אזי
 זוכה לעשירות. ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קיח):
 כל המענג את השבת, נותנים לו נחלה בלי מצרים,
 בלי שום צמצומים, כי הקדוש-ברוך-הוא משפיע עליו
 שפע גשמי וְשפע רוחני, שפע גשמי — שלא חסר לו
 שום דבר, כי כל ההשפעות הנשפעות לאדם באות
 בזכות שמירת שבת-קדש, וכן השפעות רוחניות, שפע
 אלקי בא לאדם על-ידי שמדבק את עצמו ביום
 השבת, וזה שאמרו חכמינו הקדושים (שם): כל המענג

את השבת נותנים לו משאלות לבו, כי בזה שאדם בא אליו יתברך ביום השבת, ומתפלל ומתחנן להקדוש-ברוך-הוא, שיחוס וירחם עליו, וישפיע לו שפע רוחני ושפע גשמי בששת ימי החל, על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא עוזר לו; ועל-כן, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה להצליח ברךך, ראה לשמר שבת-קדש, אשר היא בת זוגן של ישראל, ומי ששומר שבת, מקבל כל מיני השפעות טובות, כמאמרם ו"ל (בראשית רבה יא, ט): אמרה שבת לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבוננו של עולם, לכלם יש בן זוג, ולי אין בן זוג, אמר לה הקדוש-ברוך-הוא: כנסת ישראל הוא בן זוגך; נמצא, כשאדם זוכה לשמר שבת-קדש, אזי מקבל כל מיני השפעות בזכות השבת. ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, למסור את נפשך לשמר שבת-קדש, ותדבק את עצמך ביום השבת בו יתברך, ועל-ידי-זה ישפע עליך שפע גדול ממנו יתברך, ותהיה גוזר גזרה, והקדוש-ברוך-הוא מקימה, כמאמרם ו"ל (שמות רבה כה, טז): בעת שהאדם שומר את השבת, גוזר גזרה והקדוש-ברוך-הוא מקימה; ועל-כן ראה לשמר שבת-קדש, ועל-ידי-זה תהיה רחוק מן החטא, כמאמרם ו"ל (מכילתא פרשת בשלח): מי ששומר את השבת מרחק מן

החטא; ועל-ידי-זה תצליח דרבה, ובכל מקום שרק תבוא — תצליח, כי כל הברכות תלויות ביום השבת, וכשאדם זוכה לשמר שבת-קדש, אז הוא מברך; ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה לשמר שבת-קדש, שאז טוב לו בזה ובבא כל הימים.

ו.

אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה להצליח בחייהך בגשמיות וברוחניות, תזהר מה שאתה אוכל, כי בעתים הללו כל השוקים מלאים גבלות וטרפות, ועל-כן צריכים להזהר מאד מאד מה שאוכלים, שלא ישקץ את נפשו בכל מיני שקוץ של מאכלות ומשקאות אסורים, וצריכים לחקור היטב היטב קדם שאוכלים, כי כשאדם אוכל מאכלות טרפים, חס ושלום, על-ידי-זה מטמטם את לבו ואת דעתו, ונופל בכפירות ואפיקורסות, ועל-ידי-זה עוקר את עצמו מחי החיים ממנו יתברך, שאין לה כשלון יותר גדול מזה שאדם יתרחק ממנו יתברך, ועל-כן אם אתה רוצה להצליח בחייהך, תשמר מאד מאד מה שאתה אוכל ומה שאתה שותה, ותחקר היטב אם יש על זה הכשר של רב גדול וירא שמים. וזה נסיון גדול בדור

הנה, כי המאכלים מטמטמים את הלב, ועל-ידי-נה באים, רחמנא לישזבן, לעקמומיות ולקשיות וספקות אחריו יתברך, שאז הוא תמיד מתאכזב מהחיים, ומר ומרור לו הפל, ולהפוך פשאדם זוכה לשמר את עצמו מה הוא אוכל, על-ידי-נה זוכה למח נקי וללב ישר ומאמין באין סוף ברוך-הוא, ועל-ידי-נה נמשכים עליו כל מיני השפעות טובות; אשרי מי שנוזהר מאד לאכל ולשתות מאכלים ומשקאות כשרים, שעל-ידי-נה יזכה לישרות הלב ולאמונה ברוחה ומזככת, ונה יביא לו הצלחה בין בגשמי ובין ברוחני.

ז.

אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה להיות מצליח בחייה, ראה לשמר את מצוותיו יתברך, ותמסר את נפשו לקיים את כל המצוות, כי המצוות הן רצונו יתברך, ועל-כן פשאדם זוכה לקיים את מצוותיו יתברך, על-ידי-נה הוא עושה את רצונו יתברך, וכשאדם עושה את רצונו יתברך, אז הקדוש-ברוך-הוא עושה את רצונו, ולכן אם אתה רוצה להצליח בחייה, ראה לעשות את רצון הבורא יתברך שמו, ועל-ידי-נה יעשה הקדוש-ברוך-הוא את רצונוך.

וצָרִיכִים לְקַיֵּם אֶת הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלֹא רַק
 בְּדֶרֶךְ קִבְלַת עַל, אֲלָא לְשִׂמְחָה שְׂזוּכָה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְכַפִּי שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה בְּקִיּוּם הַמְצֻוֹת, כֵּן
 נִשְׁפָּע עָלָיו אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ
 שָׁמוֹ, וְנִעֲשֶׂה כָּלִי לְקַבֵּל עָלָיו אֹר וְחַיִּים, זֶה מְבִיא לוֹ
 הַצְלָחָה בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת; וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם
 מְקַבֵּל עַל עֲצוּמוֹ אֶת מְצֻוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִעֲשִׂים
 לוֹ פְתָחִים וְשַׁעֲרִים וְצִנּוֹרוֹת לְהִשְׁפִּיעַת הַשְּׁפָע בֵּין
 בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, בְּגִשְׁמִי נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁפָע גָּדוֹל,
 שְׁלֹא תֵאָר וְשֶׁעַר בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְאִם הָיָה בְּגִי-אָדָם
 יוֹדְעִים אֵל מַה זּוֹכִים עַל-יְדֵי קִיּוּם הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה,
 אִיזוֹ עֲשִׂירוֹת וְאֵילוֹ הַצְּלָחוֹת הָאָדָם זּוֹכָה עַל-יְדֵי קִיּוּם
 הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה, הִיָּה עוֹשֶׂה אֶת הַמְצֻוֹת וְרוֹקֵד
 בְּשִׂמְחָה בְּעַת עֲשִׂיַת הַמְצֻוֹת, וְכַמוֹ-כֵּן בְּרוּחָנִיּוֹת
 כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה אֶת הַמְצֻוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא
 מְדַבֵּק אֶת עֲצוּמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ-הוּא, וְנִשְׁפָּע עָלָיו
 שְׁפָע גָּדוֹל, אֹר רִוְחָנִי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁבָּא אֵל בְּטוֹל
 הַמְצִיאוֹת לְגַמְרִי, שֶׁמְבַטֵּל אֶת מְצִיאוֹתוֹ לְגַמְרִי מֵרַב
 שְׂמִחָתוֹ וְשִׂמְחַת הַמְצֻוֹת, וְנִשְׁפִּיעַת עָלָיו רִוְחַ-הַקִּדְּשׁ
 וְנִבּוּאָה, עַד שֶׁהוּא מְשִׁיג בְּמִשְׁכָּלוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וּמְשִׁיג
 בְּהַשְׁגוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר שֶׁכֵּל אָנוּשִׁי לֹא יְכוּל לְהַבִּין

ולהשפיל זאת כָּלֵל, וְכֹל זֶה זֹכִים עַל־יְדֵי שְׂמִיחָת
הַמְצוּוֹת;

וְעַל־כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְקַיֵּם אֶת רְצוֹנוֹ
יְתַבְרַךְ שֶׁהֵם מְצוּוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְתָמִיד תִּלְמַד בְּתַרְיִ"ג
מְצוּוֹת, וְתִבְקַשׁ וְתִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, שְׂתִזְכֶּה לְקַיֵּם כָּל
מְצוּוֹה וּמְצוּוֹה בְּשִׁלְמוֹת, וְתִתְחַדַּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה עַל כָּל
מְצוּוֹה וּמְצוּוֹה, וְתִרְבֶּה לְהַפְצִיר בְּתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת אֵלָיו
יְתַבְרַךְ, שְׂתִזְכֶּה לְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹתָיו יְתַבְרַךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
תִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ בְּדַרְכֶּךָ, וְיִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם וְטוֹב
בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי הַמְצוּוֹת הֵן הַמְּסַבְּבוֹת אֶת הָאָדָם, כִּי
יֵשׁ רַמ"ח מְצוּוֹת עֲשֵׂה וְשֵׁס"ה מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה כְּנֶגֶד
רַמ"ח אֵיבָרָיו שֶׁל הָאָדָם וְשֵׁס"ה גִּידָיו שֶׁל הָאָדָם,
וּכְשֶׁאָדָם זֹכֶה לְקַיֵּם אִיזוֹ מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וְנִזְהָר מֵאִיזוֹ
מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מְמַשֵּׁיךְ עַל אֵיבָרָיו
וְעַל גִּידָיו אֹרוֹת צַחְצַחוֹת מִהָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וּבֹא
לוֹ שְׂפַע גְּשָׁמִי וְשְׂפַע רוּחַנִי; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה
אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֹא תָמִיד מְקַיֵּם אֶת
מְצוּוֹתָיו יְתַבְרַךְ, וּמִבְּקַשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יְתַבְרַךְ, שְׂתִזְכֶּה
לְקַיֵּם אֶת כָּל הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂלֵמָה, שְׂאֵז יִהְיֶה לוֹ

פְּתַחֵם וְצַנּוּרוֹת וְשִׁבְלִים וְדַרְכֵים שִׁשְׁפַּע עָלָיו שְׁפַע
רוּחִי וְשִׁפַּע גַּשְׁמִי, אֲשֶׁרִי לוֹ בָּזָה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבָא !

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁעָקַר הַצְּלַחַת הָאָדָם
בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר אֶת עַצְמוֹ,
וְלִשְׁמֹר עַל דְּבוּרֵי פִיו, שְׁלֹא יִדְבֹר כָּל הָעוֹלָה
עַל רוּחוֹ, וְלֹא יִכְעַס וְלֹא יִקְפִיד כָּלֵל, וְכֵן יִטָּה
אֶת אָזְנוֹ רַק אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִשְׁמֹר אֶת
עֵינָיו לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל רוּחַנִיּוֹת חַיִּית אֱלֹקוֹתוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְיִחְשֹׁב רַק מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוּ דִּיקָא
יִצְלִיחַ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקלט)

הקונטרס הקדוש הזה נדפס
לדפואת

שרה חיה בת רחיינה תח"י

ולעילוי נשמת

עפרה בת שרה חיה ע"ה

ת.נ.צ.ב.ה.

גיפת צדקה "קרן הצדיק"

"על ידי צדקה
בא ישועה:

על ידי צדקה
זוכין לפרנסה:

גדולה צדקה
שמקרבת את
הגאולה:

יתן לצדקה
בשתי ידים,
ויהיה תפלתו
נשמעת:

על ידי צדקה
זוכה אדם לחן:"
(ספר המידות)

לקבלת הקופה
נא ליצור קשר
בטלפון:

04-6708356

ונציג יגיע אליכם
הביתה

בשנה.

אקבע אלמך שצבורי אבות
אלהיך את הקפידה בקדשה
שכונת היוצא ודומה ביישוב
המתפלל על פי דעת רבינו.
ומפני את קופת הצדקה
שמפני את אנשיה, ותבוס
בגל יום ביון ישר אפיון
נפש. והוא אמור את הקופה
כך היה ותקרא את קדושה
ובגבו הצדקה שמתבוס בגל
יום וחתון מען כל הדינים
והוא שאת ישר כל הדינים
חסדים ורחמים אלוים את
יהי פלא חסון
החייך אלך
אלהים אלך שית

באפשרותכם להכניס את הברכה אל בתיכם ולקבל את קופת
מוסדותינו "קרן הצדיק" לפדיון נפש, אשר בכל פרוטה ופרוטה
שאדם מכניס בקופה זו הוא ממתיק מעליו ומעל בני משפחתו
את כל הדינים, וממשיך על עצמו ישועות מפי עליון.

מוסדות ברסלב "היכל הקודש" יבנאל עמותת "ישמה צדיק" ע.ר. 580390136
רח' ר' נחמן מברסלב 1 ת.ד. 421 יבנאל מיקוד 15225 טלפון: 04-6708356 פקס: 04-6708359
דוא"ל: info@breslevcity.co.il בקרו באתרנו: breslevcity.co.il
לתרומות: בנק הדואר, מס' חשבון: 3397375
לעמותה אישור מס הכנסה לענין תרומות לפי סעיף 46 לפקודת מס הכנסה

...סדרת... עצות נפלאות

חדש!

קונטרס חיזוק
תפלות ובקשות
מכתבי אשר בוחל
אוצר הסיפורים
שיחות מוהראש
ברכת המזון
תיקון הכללי

ליקוטי פניני התחזקות
המשולבים
בתפילות וסיפורים
חדשים
של הצדיק מיבנאל
כ"ק מוהרא"ש שליט"א

עד כה יצאו לאור:

שבת קדש • שלום בית • שמחה • בת מלך

להזמנות: 04-66-500-50

ברסלב סנטר

כל מה שיהודי צריך - בנקודה אחת!

פקס: 04-66-500-49 רח' הגורן 9 (כביש ראשי) יבנאל
שעות פתיחה: אה-9:00 - 14:00 אחר הצהריים 16:30 - 20:00 ימי שישי וערבי חג 9:00 - 12:00

דוא"ל: 6650050@gmail.com

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם
זֶה שְׁמוֹ נֹאָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְיֵי חַטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמֵנָא לִיצְלָן

*

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחֵי נְיִוִּת אֲשֶׁרֵי מִי
שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקֵנוּ, גְּלוּ וְצִוְהוּ לְפִרְסְמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן בּוֹצִינָא
קִדִּישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו
 לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים
 שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש
 צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא,
 זכותו יגן עלינו, שגלה תקוין זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה
 בזמרות נריע לו: פי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את
 בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה ברחילו
 ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לךוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת
 ליי אדני אתה טובתי כל עליך: ג לקדושים אשר בארץ
 המה ואדירי כל חפצי בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו
 כל אסיה נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
 ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי
 בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני
 אף לילות יסרני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד פי
 מימיני כל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי
 ישפן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך
 לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את
 פניך נעמות בימיך נצח:

לב * לךוד משכיל אשרי נשוי פשע פסוי חטאה:

ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יַחֲשֹׁב יי לֹו עֹוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי
 הַחֲרָשְׁתִּי בָלוּ עֲצָמַי בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם: ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה
 תִּכְבַּד עָלַי יָדְךָ נְהַפֵּךְ לְשֹׁדֵי בְּחֻרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי
 אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדֶה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עֹוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֲלֶיךָ
 לְעַת מְצֹא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים אֲלֵיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה
 סֹתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֶּלֶט תְּסוּבְּבֵנִי סְלָה: ח אֲשַׁכֵּילְךָ
 וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אַל תִּהְיֶה כְּסוֹס
 כְּפָרָד אִין הֶבִין בְּמַתְג וְרֹסֵן עֲדִיו לְבָלוּם בַּל קָרַב אֲלֶיךָ:
 י רַבִּים מְכֹאֹוִבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ בְּיַי חֹסֵד יְסוּבְּבוּ: יא
 שְׁמַחוּ בְּיַי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכֵּיל אֶל דָּל
 בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יי: ג יי יִשְׁמְרֵהוּ וַיִּחְיֶהוּ וְאֲשֶׁר בְּאָרֶץ
 וְאֶל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבִיו: ד יי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוֵי כָּל
 מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֶת בְּחֻלְיוֹ: ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יי חֲנִנִי רַפְּאָה נַפְשִׁי
 כִּי חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד
 שְׁמוֹ: ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לֹו יֵצֵא
 לְחוּץ יְדַבֵּר: ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה
 לִי: ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם: י
 גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לְחֵמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עָקַב: יא וְאַתָּה יי חֲנִנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם: יב בְּזֹאת
 יִדְעֵתִי כִּי חֲפָצְתָּ בִּי כִּי לֹא יִרְעֶה אִיְבֵי עָלַי: יג וְאֲנִי בְּתַמִּי
 תִּמְכַּתְּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: יד בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשָׁפִיל לְבַנֵי קִרְחָ: ב כָּאִיל תַּעְרוֹג
עַל אֲפִיקֵי מַיִם בֶּן נֶפֶשׁ תַּעְרֵג אֱלֹהִים: ג צְמָאָה
נֶפֶשׁ לְאֱלוֹהִים לְאֵל חַי מְתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלוֹהִים:
ד הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כֹּל הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלוֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נֶפֶשׁ כִּי אֶעְבֹּר
בְּסֶף אַדְדָּם עַד בֵּית אֱלוֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוּגֵג:
ו מָה תִּשְׁתַּוְּחִי נֶפֶשׁ וְתִתְהַמֵּי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלוֹהִים כִּי
עוֹד אוֹדְנֹו יְשׁוּעוֹת פְּנִי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נֶפֶשׁ תִּשְׁתַּוְּחַח עַל
כֶּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֲרֵץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם אֵל
תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כֹּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבֹרוּ:
ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֶסֶדֹו וּבִלְיָלָה שִׁירוֹ עָמִי תִפְלֶה לְאֵל חַיִּי:
י אוֹמְרָה לְאֵל סֹלְעֵי לְמָה שְׁכַחְתָּנִי לְמָה קִדְרָ אֶלְךָ בְּלַחֲץ
אוֹיֵב: יא בְּרִצַּח בְּעֲצָמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כֹּל
הַיּוֹם אֵיךְ אֱלוֹהֶיךָ: יב מָה תִּשְׁתַּוְּחִי נֶפֶשׁ וּמָה תִתְהַמֵּי עָלַי
הוֹחִילִי לְאֱלוֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנֹו יְשׁוּעַת פְּנֵי וְאֱלוֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׁאוּל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הִצִּילֵנִי מֵאִיבֵי אֱלוֹהֵי
מִמֶּתְקוֹמִי תִשְׁגָּבֵנִי: ג הִצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים
הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנֶפֶשׁ יִגּוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעֵי
וְלֹא חֲטָאתֵי יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יְרוּצוֹן וַיִּכְוֹנוּ עוֹרָה לְקַרְאֲתִי
וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְיָ אֱלוֹהִים צְבָאוֹת אֱלוֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקִּיצָה
לְפָקֵד כֹּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲזֵן כֹּל בְּגַדֵי אֹן סֶלֶה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב
יִהְמוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שִׁמְעֵ: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לְמוֹ תִלְעַג
לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁגָּבֵי: יא

אֱלוֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמָנֵי אֱלוֹהִים יִרְאֵנִי בְשִׁרְרִי: ^{יב} אַל תַּהַרְגֵם
פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעָמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּגְנוֹ אֲדוֹנָי: ^{יג}
חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֵה וּמִכַּחַשׁ
יִסְפְּרוּ: ^{יד} כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ וְאֵינָמוּ וְיִדְעוּ כִּי אֱלוֹהִים מִשַּׁל
בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: ^{טו} וַיִּשׁוּבוּ לְעָרֵב יְהֵמוּ כַּכְּלָב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ^{טז} הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֵל אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ:
^{יז} וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנֵן לְבַקֵּר חֲסָדְךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי
וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: ^{יח} עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה כִּי אֱלוֹהִים מִשְׁגָּבֵי
אֱלוֹהֵי חֲסָדֵי:

עז ^א לַמְנַצֵּחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ^ב קוֹלִי ^ג אֶל
אֱלוֹהִים וְאַצְעֶקָה קוֹלִי אֶל אֱלוֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ^ד בְּיוֹם
צָרָתִי אֲדַנֵּי דְרָשְׁתִּי יָדַי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְהָ הַנְּחָם
נַפְשִׁי: ^ה אֲזַכְרָה אֱלוֹהִים וְאֶהְמֶיָה אֲשִׁיחָה וְתַתְעִטְשֵׁף רוּחִי
סֵלָה: ^ו אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ^ז חֲשַׁבְתִּי
יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ^ח אֲזַכְרָה נְגִינְתִי בְּלִילָה עִם
לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחֲפֹשׂ רוּחִי: ^ט הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנֵּי וְלֹא
יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ^י הָאֶפֶס לְנַצַּח חֲסָדוֹ גָּמַר אִמֵּר לְדוֹר
וָדוֹר: ^{יא} הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֶף רַחֲמֵי סֵלָה: ^{יב}
וְאִמֵּר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: ^{יג} אֲזַכְּרֶה מַעֲלָלֵי יְהוָה
כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶךָ: ^{יד} וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: ^{טו} אֱלוֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלוֹהִים:
^{טז} אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: ^{טז} גָּאֲלַת
בְּזוֹרְעַ עֲמֻךָ בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֵלָה: ^{יז} רְאוּךָ מֵיָם אֱלוֹהִים
רְאוּךָ מֵיָם יַחֲלוּ אֶף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: ^{יח} זָרְמוּ מֵיָם עֲבוֹת קוֹל

נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצָצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ בְּגִלְגֹּל
הַאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל רְגֹזָה וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם וְרִכְף
וּשְׁבִילָךְ בְּמַיִם רַבִּים וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחֲתֵת כְּצֶאֱזַן
עֵמֶךְ בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלוֹהִים אֲדֹנָי מְעוֹן אֶתָּה
הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר: ב בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וּתְחוּלָל אָרֶץ
וּתִבְל וּמְעוּלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: ג תִּשָּׁב אֲנוֹשׁ עַד דְּכֹא
וּתֵאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ
בְּבִקְרָה פְּחָצִיר יַחֲלֶף: ו בְּבִקְרָה יִצִּיץ וְחֲלֶף לְעָרֵב יְמוּלֵל
וְיִבֵּשׁ: ז כִּי כְּלִינוּ בְּאֶפְרָיִם וּבְחֶמְתָּךְ נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתָּה עֹנֹתֵינוּ
לְנִגְדָךְ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ
כְּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגֶּהֱ: י יְמֵי שָׁנוֹתֵינוּ כָּהֶם שְׁבַעִים שָׁנָה
וְאִם בְּגִבוּרַת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַחֲבָם עָמַל וְאֹן כִּי גִז חִישׁ
וּנְעָפָה: יא מִי יוֹדַע עֵז אֶפְרָיִם וּכְיִרְאָתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמִנּוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְיָ עַד מְתֵי
וְהִנָּחֵם עַל עִבְדֶיךָ: יד שְׁבַעֵנוּ בְּבִקְרָה חֲסִדֶךָ וּנְרַנְנָה וּנְשַׁמְחָה
בְּכָל יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ פִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רְאִינוּ רַעָה:
טז יִרְאֵה אֵל עִבְדֶיךָ פְּעֻלָּךְ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נָעַם
אֲדוֹנָי אֱלוֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרֹאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתֵינוּ: ב שִׁירוֹ לֹא זָמְרוּ לֹא שִׁיחוּ בְּכָל נְפִלְאוֹתָיו: ג
הִתְהַלְּלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: ד דַּרְשׁוּ יְיָ וְעִזּוּ
בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֵד: ה זְכְרוּ נְפִלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיחוּ

ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלוהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו
 דבר צוה לאלף דור: ט אשר פרת את אברהם ושבועתו
 לישחק: י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא
 לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם: יב בהיותם
 מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
 מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויזכח
 עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו:
 טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח
 לפנייהם איש לעבד נמפר יוסף: יח ענו בכפל רגלו ברזל
 באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח
 מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו
 ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
 כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר
 את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו
 להתנפל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר
 בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח
 חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם
 וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם:
 לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם בָרד
 אש להכות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ
 גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל
 כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור
 בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין
 בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם
 עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל

וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלָחֵם שְׁמִים יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מִיָּם
הֵלְכוּ בְּצִיּוֹת נֹהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם
עֲבָדוֹ: מג וַיּוֹצֵא עִמּוֹ בְּשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן
לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נִהְרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ
אֶת צִיּוֹן: ב על עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּפִירוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם
שָׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִחָה שִׁירוֹ לָנוּ
מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אֲדַמַּת נֹכַר: ה אִם
אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֻפֵי אִם
לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׁמִחָתִי:
ז זָכַר יְיָ לְבִנְיָ אָדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֲמָרִים עָרוּ עָרוּ
עַד הֵיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרֵי שִׁשְׁלָם לָךְ אֶת
גְּמוּלָךְ שְׁגַמְלָתָ לָנוּ: ט אֲשֶׁרֵי שִׁיֵּאֲחֹז וְנַפֵּץ אֶת עַלְלִיךָ אֶל
הַסַּלַּע:

קנ א הֵלְלוּ יְהוָה הֵלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
עֲזוֹ: ב הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלוֹ: ג הַלְלוּהוּ
בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִגְבֹל וְכִנּוֹר: ד הַלְלוּהוּ בַתֵּף וּמַחֹל
הַלְלוּהוּ בַמְּנִיָּם וְעוּגָב: ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: ו כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שָׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל
יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְיָ מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה:
וַיַּעֲזֵרֵם יְיָ וַיַּפְלֹטֵם יַפְלֹטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: